

ÁLIT FLUGÖRYGGISSTOFNUNAR EVRÓPU

nr. 04/2007

á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnar (EB) nr. 1702/2003 um framkvæmdareglur varðandi lofthæfi og umhverfisvottun loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, íhluta og búnaðar, svo og vottun hönnunar- og framleiðslufyrirtækja.

OG

á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnar (EB) nr. 2042/2003, um áframhaldandi lofthæfi loftfara og annarra framleiðsluvara, íhluta og búnaðar til flugs og um samþykki fyrir fyrirtækjum og starfsfólki á þessu sviði

Flugleyfi: Réttindi lofthæfifyrirtækja (CAMO)

I. Almenn

1. Tilgangur þessarar álitsgerðar er að leggja það til við framkvæmdastjórnina að reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1702/2003¹ og nr. 2042/2003² verði breytt. Ástæðurnar fyrir þessari reglugerðarsetningu er útlistaður hér neðar.
2. Álitið hefur verið tekið upp í kjölfar þeirra starfsreglna sem stjórn stofnunarinnar tilgreinir³, í samræmi við ákvæði 14. greinar reglugerðar (EB) nr. 1592/2002⁴.

II. Samráð

3. Uppkastið að áliti um reglugerð framkvæmdastjórnarinnar um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnar (EB) nr. 1702/2003 og reglugerð framkvæmdastjórnar (EB) nr. 2042/2003 var birt (Tilkynning um áformaðar breytingar – NPA-2007-06) á vefsíðu stofnunarinnar þann 22. júní 2007.
4. Á lokadegi, hinn 28. september 2007, hafði stofnunin fengið 62 athugasemdir frá 13 flugmálastjórnnum ríkja, fagstofnunum og einkafyrirtækjum.
5. Allar mótteknar athugasemdir hafa verið staðfestar og felldar inn í svarskjal athugasemda (CRD), sem birt var á vefsíðu stofnunarinnar hinn 5. október 2007. Nokkrar athugasemdanna hafa leitt til breytinga á áformuðum breytingum og endurspeglast þær í svarskjalinu.
6. Athugasemdir voru gerðar við þá staðreynd að réttindin til þess að gefa út flugleyfi voru einskorðuð við lofthæfifyrirtæki (CAMO) og ekki fyrir viðurkennda viðhaldsaðila. Stofnunin taldi hinsvegar ekki viðeigandi að viðurkenndir viðhaldsaðilar hefðu réttindi til þess að gefa út flugleyfi vegna þess að inni í umfangi samþykkis þeirra er ekki gert ráð fyrir að þeir geti auðveldlega staðfest uppsetningu loftfars. Það er satt að viðurkenndur viðhaldsaðili getur haft þekkingu sem er nauðsynleg til þess að staðfesta lofthæfistöðu og uppsetningu tiltekins loftfars frá þriðja aðila. Hinsvegar er það ekki meginverkefni viðhaldsaðila að stjórna lofthæfistöðu og uppsetningu loftfara og hann verður þess vegna alltaf að reiða sig á upplýsingar frá öðrum. Þar sem viðhaldsaðili mun ekki alltaf vera fær um að staðfesta lofthæfistöðu og uppsetningu frá eigin hendi er erfitt fyrir hann að axla þá ábyrgð sem fylgir réttindunum til þess að gefa út flugleyfi. Ennfremur hefur starfsfólk viðurkenndra viðhaldsaðila ekki endilega yfir að ráða sérfræðiþekkingu til þess að staðfesta lofthæfistöðu og uppsetningu tiltekinnna loftfara.

¹ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1702/2003 frá 24. september 2003 sem fyrirskipar framkvæmdareglugerðir fyrir lofthæfis- og umhverfissvottanir loftfara og tilheyrandi framleiðsluvara, íhluta og búnaðar, svo og vottun hönnunar- og framleiðslufyrirtækja (OJ L 243, 27.9.2003, bls. 6). Reglugerð eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 375/2007 frá 30. mars 2007 (OJ L 94, 4.4.2007, bls. 3).

² Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2042/2003 frá 20. nóvember 2003 um viðvarandi lofthæfi loftfara og tengdra framleiðsluvara, íhluta og búnaðar til flugs og um samþykki fyrir fyrirtækjum og starfsfólki á þessu sviði (OJ L 315, 28.11.2003, bls. 1). Reglugerð eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) 376/2007 frá 30. mars 2007 (OJ L 94, 4.4.2007, bls. 18).

³ Ákvörðun stjórnarinnar varðandi ferlið sem gildir þegar stofnunin gefur út álit, vottanir, tæknistaðla og leiðbeiningarefni. EASA MB/7/03 frá 27.06.2003 (reglugerðarferli).

⁴ Reglugerð (EB) nr. 1592/2002 frá Evrópuþinginu og Leiðtogaáráðinu frá 15. júlí 2002 um almennar reglur á sviði flugmála og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu (OJ L 240, 7.09.2002, bls. 1.). Reglugerð eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) 1701/2003 frá 24. september 2003 (OJ L 243, 27.09.2003, bls. 5).

7. Nokkrir þeirra sem sendu athugasemdir bentu á þörfina fyrir því að einskorða réttindin til þess að gefa út flugleyfi við takmarkanir á réttindunum til þess að gefa út vottorð um lofthæfiskoðun (ARC). Stofnunin ákvað í samræmi við þessar athugasemdir að tengja réttindin til að gefa út flugleyfi við réttindin til þess að gefa út ARC. Stofnunin áleit að til þess að gefa út flugleyfi þarf leyfisveitandi að geta staðfest lofthæfistöðu og uppsetningu tiltekins loftfars sem er einmitt tilgangurinn með réttindunum til þess að gefa út ARC. Sömu takmarkanir ættu að gilda fyrir bæði réttindin og þess vegna ákvað stofnunin að tengja þau saman.
8. Þann 5. desember 2007 höfðu borist tíu andsvör við svarskjalið (CRD) frá sex aðilum sem sendu athugasemdir. Sum andsvörin vörðuð reglur (Acceptable Means of Compliance) og leiðbeiningarefni (Guidance Material) sem eru ekki efni þessa álits. Önnur andsvör eru rædd hér að neðan.
- Einn aðili sem sendi athugasemdir bað stofnunina að endurskoða kröfur sem gerðar eru til starfsfólks sem hafa rétt til þess að gefa út flugleyfi fyrir hönd lofthæfifyrirtækja. Þessi aðili leggur til að leyfa almennu starfsfólki lofthæfifyrirtækja að gefa út flugleyfi. Stofnunin álitur hinsvegar að til þess að geta axlað ábyrgðina sem fylgir því að skrifa undir flugleyfi fyrir hönd leyfisveitanda verður hlutaðeigandi starfsmaður að hafa viðeigandi starfsaldur og völd hjá stofnuninni sem veitir leyfið. Hann eða hún verður ef til vill að reiða sig á fullyrðingar frá öðru starfsfólki stofnunarinnar, en verður að vera í stöðu til þess að fara yfir vinnu annarra. Stofnunin álitur það réttlæt看legt að gera meiri hæfniskröfur til þess háttar starfsfólks, kröfur sem eru umfram kröfur til almenns starfsfólks. Hún álitur að kröfurnar fyrir starfsfólk sem sinnir lofthæfiskoðunum séu einnig viðeigandi fyrir þá sem hafa það hlutverk að gefa út flugleyfi.
- Annar aðili sem sendi athugasemd segir það enn óljóst hvað gerist ef skráningarríkið er annað en ríkið þar sem lofthæfifyrirtækið er. Stofnunin telur þetta nógu ljóst. Framgangsmátinn við útgáfu flugleyfis verður að vera samþykktur af yfirvöldum sem gefa út samþykki lofthæfifyrirtækja. Ef lofthæfifyrirtæki gefur út flugleyfi fyrir loftfar sem er skráð í öðru aðildarríki sendir hún afrit af flugleyfinu til yfirvalda þess ríkis.
- Annar aðili sem sendi athugasemd útskýrði athugasemd sína frekar þannig að viðurkenndur hönnunaraðili getur haft réttindi til þess að gefa út flugleyfi, líka fyrir loftfar sem hann hefur samþykkt flugskilyrði fyrir, að því tilskyldu að hönnunaraðilinn stjórnir uppsetningu loftfarsins og geti vottað samræmi. Með þessum viðbótarútskýringum ákvað stofnunin að samþykkja athugasemdina og breyta málsgrein 21A.263(c)(7) í samræmi við athugasemdina.
9. Eftir lokagæðaprófun á fyrirséðum breytingum stofnunarinnar er málsgrein M.A.711(b)(3), sem skilgreinir réttindi fyrir lofthæfifyrirtæki, breytt til þess að vera rökréttari og í meira samræmi við sambærileg skilyrði fyrir þá sem hafa undir höndum Samþykki fyrir framleiðsluaðila.

III. Innihald Álits stofnunarinnar

10. Reglugerðir framkvæmdastjórnarinnar sem eru afrakstur tillagna stofnunarinnar eftir reglugerðarvinnu 21.023 tóku gildi þann 30. mars 2007 og voru auglýstar þann 4. apríl 2007. Á meðan umræður fóru fram um tillögu stofnunarinnar var ákveðið að taka út fyrirséð réttindi fyrir lofthæfifyrirtæki til þess að gefa út flugleyfi til þess að skoða allar skírskotanir réttindanna ofan í kjölinn. Þessi réttindi voru þar af leiðandi ekki í reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 375/2007 og 376/2007 sem urðu til eftir

lagasetningarferlið. Stofnunin varð þess vegna að hrinda af stað nýju reglugerðarferli fyrir þetta ákveðna viðfangsefni.

11. Megin réttindin fyrir lofthæfifyrirtæki munu verða útgáfa flugleyfa eftir að flugskilyrði hafa verið samþykkt af viðeigandi yfirvöldum eða viðurkenndri stofnun. Þar að auki er fyrirséð að réttindin til þess að samþykkja flugskilyrði fáiast, en þau munu verða takmörkuð við þau tilfelli þar sem slíkt samþykki er ekki tengt öryggi hönnunarinnar. Þetta kann að vera tilfellið fyrir flug sem þurfa nauðsynlega að sýna fram á viðvarandi samræmi við hönnunarstaðla, sem hafa áður verið samþykktir af stofnuninni, sem eru skilyrði sem loftför þurfa að uppfylla til þess að fá lofthæfiskírteini.

Köln, xx. desember 2007

P. GOUDOU
Framkvæmdastjóri